

Jeg skal overfor en Bemærkning, der er gjort om den Myndighed, som Finansministeriet har faaet til at anbringe en Del af Kassebeholdningen i Varer, gøre opmærksom paa, at der ganske rigtigt ikke i Statsregnskabet for 1914—15 fandtes nogen Opgørelse over, hvorledes denne Myndighed var anvendt, men at en Opgørelse findes paa Tillægsbevillingsloven for 1915—16, og at en Opgørelse vil findes, saa vidt man kan give den, paa Tillægsbevillingslovsforslaget for 1916—17. Saaledes har man altsaa imødekommet og vil man imødekomme det Ønske, der her fremsættes om Kendskab til, hvorledes Bemyndigelsen er anvendt.

Dernæst skal jeg gøre nogle Bemærkninger til det Ønske, der er fremsat om at faa en Fortegnelse over de Garantier, Kautioner og lignende Forpligtelser, som Staten har paadraget sig. Et saadant Ønske fremkom allerede overfor min Forgænger i Embedet, den ærede Folketingsmand for Æbeltoft (N. Neergaard), i 1912. Der blev den Gang svaret, at Finansministeriet vilde søge at fremskaffe en saadan Fortegnelse, og man haabede, da man blev rykket derfor, at kunne fremskaffe den i Løbet af et Aarstid. Det lykkedes imidlertid ikke Hr. Neergaard som Finansminister at fremskaffe en saadan Fortegnelse, og senere, medens jeg har været Finansminister, er der ikke fremkommet nogen saadan. Naar det nu igen forlanges opgjort, hvilke Byrder af denne Art Statskassen har paadraget sig gennem sine Garantier, saa er det ikke saa nemt gjort, som det er sagt. Det turde maaske være uhensigtsmæssigt at fremskaffe den, i alt Fald kunde det dog tænkes, at saadanne Oplysninger kunde blive misbrugt eller i alt Fald misforstaaet, naar de fremkom. Statens Garanti kan jo under visse Omstændigheder blive meget stor. Jeg tænker f. Eks. paa saadant noget som Husmandskreditforeningsobligationer. Der foreligger som bekendt der en meget udstrakt Statsgaranti, der i øvrigt veksler saa at sige fra Dag til Dag, efterhaanden som Obligationer udtrækkes eller nye udstedes. Det er kun et Eksempel paa de Garantier, som Staten har paadraget sig. Men naar jeg hentydede til, at Oplysninger herom kunde misforstaaes, tænkte jeg paa dette, at man i Udlandet maaske kunde mistyde, i hvor høj Grad der her foreligger en Forpligtelse for Statskassen, som denne kunde have Vanskelighed ved at indfri. Her i Landet vil man ikke kunne misforstaa

saadanne Oplysninger, man ved f. Eks., hvorledes Forholdet er overfor Husmandskreditforeningsobligationerne, men man kunde maaske misforstaa dem andetsteds. Det er muligt, at den Art Betragtninger noget har indvirket paa Finansministeriets Hurtighed med at fremskaffe denne Fortegnelse og disse Oplysninger. Jeg vil kun nævne dette uden paa nogen Maade dermed at sige, at det ikke vilde være muligt for Finansministeriet at fremskaffe dem, eller dette ikke vil ske, hvis Ønsket stadig fremholdes med megen Styrke. Men jeg kunde tænke mig, at det maaske vilde være rigtigt, at Ønsket ikke blev fremholdt med alt for stor Styrke.

Forsvarsministeren (P. Munch): De Bemærkninger, der er gjorte i Statsrevisorernes og i Udvalgets Betænkninger med Hensyn til Efterbevilling for den militære Klædefabrik og Hærens Krudtværk, forekommer mig, saaledes som de foreligger i disse to Betænkninger, ikke at være berettigede. Det, man i disse Bemærkninger gaar ud fra, er dette, at der ikke er søgt Efterbevilling med Hensyn til de Afvigelser, der er paa disse to Budgetter. Men i Virkeligheden er der søgt saadan Efterbevilling. Forholdet er blot dette, at denne Efterbevilling gaar ind i det samlede Beløb, som er anvendt til Sikringsstyrken. Efter Aftale med Rigsdagen og af mange forskelligartede Hensyn er Bevillingerne til Sikringsstyrken ordnede paa en saadan Maade, at de optages paa Tillægsbevillingsloven i et stort samlet Beløb. Dette Beløb fordeles aldrig paa de forskellige Konti, Fæstningskonto, Bygningskonto, Munderingskonto og de forskellige andre, og følgelig har der heller ikke været opført et særligt Beløb for Krudtværket og Usserød Klædefabrik. Jeg forstaaer imidlertid Udvalget og Statsrevisorernes Tanke saaledes, at man har ment, at naar der var en saadan Bevilling paa Krigsministeriets Budget, der indeholdt det alt sammen, saa burde der dog paa een eller anden Maade være gjort opmærksom paa, at dette ogsaa fik Betydning for Krudtværket og for Usserød Klædefabriks Budget. I og for sig følger det af sig selv; men paa den anden Side kan der ikke være noget i Vejen for, at der under den ene eller den anden Form gøres opmærksom paa dette. Forholdet vil jo have endnu mere Betydning for næste Aars Statsregnskab end for det Statsregnskab, for hvilket der her foreligger Betænkning, idet Afvigelserne da vil blive betydeligt